

Shabbat Chayyei Sarah

30 October 2021/24 Cheshvan 5782

TORAH READING

Genesis 23:1-20

(1) Sarah's lifetime—the span of Sarah's life—came to one hundred and twenty-seven years. (2) Sarah died in Kiriath-arba—now Hebron—in the land of Canaan; and Abraham proceeded to mourn for Sarah and to bewail her. (3) Then Abraham rose from beside his dead, and spoke to the Hittites, saying, (4) “I am a resident alien among you; sell me a burial site among you, that I may remove my dead for burial.” (5) And the Hittites replied to Abraham, saying to him, (6) “Hear us, my lord: you are the elect of God among us. Bury your dead in the choicest of our burial places; none of us will withhold his burial place from you for burying your dead.” (7) Thereupon Abraham bowed low to the people of the land, the Hittites,

בראשית כ"ג: א'-כ'

(א) וַיְהִי־לִי חַיַּי שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיַּי
שָׁרָה: (ב) וַתָּמָת שָׁרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע
הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבֹא
אַבְרָהָם לְסַפֵּד לְשָׁרָה וּלְבַכְתָּהּ: (ג)
וַיִּקְם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיְדַבֵּר
אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר: (ד) גְּרוֹתוֹשָׁב
אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזֵת־קֶבֶר
עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנַי: (ה)
וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר
לוֹ: (ו) שְׁמַעְנוּ | אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים
אֲתָהּ בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְתַּר קֶבְרֵינוּ קֶבֶר
אֶת־מֵתָדָּא אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קֶבְרוֹ לֹא־
יְכַלָּה מִמֶּנּוּ מִקֶּבֶר מֵתָדָּא: (ז) וַיִּקְם
אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאֶרֶץ לְבְנֵי־
חֵת: (ח) וַיְדַבֵּר אֲתָם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ

(8) and he said to them, “If it is your wish that I remove my dead for burial, you must agree to intercede for me with Ephron son of Zohar. (9) Let him sell me the cave of Machpelah that he owns, which is at the edge of his land. Let him sell it to me, at the full price, for a burial site in your midst.” (10) Ephron was present among the Hittites; so Ephron the Hittite answered Abraham in the hearing of the Hittites, all who entered the gate of his town, saying, (11) “No, my lord, hear me: I give you the field and I give you the cave that is in it; I give it to you in the presence of my people. Bury your dead.” (12) Then Abraham bowed low before the people of the land, (13) and spoke to Ephron in the hearing of the people of the land, saying, “If only you would hear me out! Let me pay the price of the land; accept it from me, that I may bury my dead there.” (14) And Ephron replied to Abraham, saying to him, (15) “My lord, do hear me! A piece of land worth four hundred shekels of silver—what is that between you and me? Go and bury your dead.” (16) Abraham accepted Ephron’s terms.

אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי
 שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּלִי בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר :
 (ט) וַיִּתֶּן־לִי אֶת־מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה
 אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְהָ שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף
 מָלֵא וַתִּתְּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֹת
 קֶבֶר : (י) וְעַפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַת
 וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם
 בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת לְכֹל בָּאֵי שְׁעַר־עִירוֹ
 לֵאמֹר : (יא) לֹא־אֲדַנִּי שְׁמַעֲנִי הַשָּׂדֶה
 נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לָךְ
 נְתַתִּיהָ לְעֵינַי בְּנִיעַמִי נְתַתִּיהָ לָךְ
 קֶבֶר מִתְּךָ : (יב) וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם
 לְפָנָי עִם הָאָרֶץ : (יג) וַיִּדְבֹר אֶל־
 עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ
 אִם־אַתָּה לוֹ שְׁמַעֲנִי נְתַתִּי כֶסֶף
 הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי
 שְׁמָה : (יד) וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם
 לֵאמֹר לוֹ : (טו) אֲדַנִּי שְׁמַעֲנִי אָרֶץ
 אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ
 מֵהֵּוּא וְאַת־מִתְּךָ קֶבֶר : (טז)
 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל
 אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת אַרְבַּע מֵאוֹת
 שְׁקֶל כֶּסֶף עֶבֶר לַסַּחַר : (יז) וַיִּקַּם אֶ

Abraham paid out to Ephron the money that he had named in the hearing of the Hittites—four hundred shekels of silver at the going merchants' rate. (17) So Ephron's land in Machpelah, near Mamre—the field with its cave and all the trees anywhere within the confines of that field—passed (18) to Abraham as his possession, in the presence of the Hittites, of all who entered the gate of his town. (19) And then Abraham buried his wife Sarah in the cave of the field of Machpelah, facing Mamre—now Hebron—in the land of Canaan. (20) Thus the field with its cave passed from the Hittites to Abraham, as a burial site.

שָׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר
 לִפְנֵי מַמְרָא הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־
 בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל־
 גְּבֻלוֹ סָבִיב: (יח) לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה
 לְעֵינָי בְּנִיחַת בְּכָל בְּאֵי שְׁעַר־עִירוֹ:
 (יט) וְאַחֲרֵי־כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת־
 שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שָׂדֵה
 הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מַמְרָא הוּא חֶבְרוֹן
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (כ) וַיִּקַּם הַשָּׂדֵה
 וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזִית־
 קֶבֶר מֵאֵת בְּנִיחַת: { ס }

HAFTARAH READING

II Samuel 1:17-2:11

(17) And David intoned this dirge
over Saul and his son Jonathan— (18)

He ordered the Judites to be taught
[The Song of the] Bow.^a It is
recorded in the Book of Jashar.

(19) Your glory, O Israel,
Lies slain on your heights;
How have the mighty fallen! (20)

Tell it not in Gath,
Do not proclaim it in the streets of
Ashkelon,

Lest the daughters of the Philistine
rejoice,

Lest the daughters of the
uncircumcised exult.

(21) O hills of Gilboa—
Let there be no dew or rain on you,
Or bountiful fields,^d

For there the shield of warriors lay
rejected,

The shield of Saul,
Polished with oil no more.

(22) From the blood of slain,
From the fat of warriors—
The bow of Jonathan
Never turned back;
The sword of Saul

שמואל ב א' :י"ז-ב' :י"א

(יז) וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־

שָׂאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ : (יח) וַיֹּאמֶר

לְלַמֵּד בְּנֵי־יְהוּדָה קִשָּׁת הַיָּנָה כְּתוּבָה

עַל־סֵפֶר הַיִּשָּׁר : (יט) הַצֶּבֶל יִשְׂרָאֵל

עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלַל אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים :

(כ) אַל־תִּגְיָדוּ בְּגַת אֶל־תִּבְשְׂרוּ

בְּחוּצַת אֲשֻׁקְלוֹן פֶּרֶת־שְׂמֹחָנָה בְּנוֹת

פְּלִשְׁתִּים פֶּרֶת־עֲלִזָּנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים :

(כא) הָרִי בְּגִלְבָּעַ אֶל־טַל וְאֶל־מָטָר

עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמַת כִּי שָׁם נִגְעַל

מִגֶּן גִּבּוֹרִים מִגֶּן שָׂאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ

בְּשָׁמֶן : (כב) מִדָּם חֲלָלִים מִחֶלֶב

גִּבּוֹרִים קִשָּׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֶה

אֲחֹר וַחֲרַב שָׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם :

(כג) שָׂאוּל וַיְהוֹנָתָן הִנְיָאֲהֻבִים

וְהִנְעִימָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא

נִפְרְדוּ מִנְּשָׂרִים קָלוּ מֵאֲרִיֹת גִּבּוֹרוֹ :

(כד) בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׂאוּל בְּכִינָה

הַמִּלְבָּשְׁכֶם שָׁנִי עִם־עֲדָנִים הַמְעַלָּה

עֲדֵי זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן : (כה) אֵיךְ

נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן

Never withdrew empty.

(23) Saul and Jonathan,

Beloved and cherished,

Never parted

In life or in death!

They were swifter than eagles,

They were stronger than lions!

(24) Daughters of Israel,

Weep over Saul,

Who clothed you in crimson and
finery,

Who decked your robes with jewels
of gold.

(25) How have the mighty fallen

In the thick of battle—

Jonathan, slain on your heights! (26)

I grieve for you,

My brother Jonathan,

You were most dear to me.

Your love was wonderful to me

More than the love of women.

(27) How have the mighty fallen,

The weapons of war^e perished!

עַל־בְּמוֹתָיִךְ חָלַל: (כו) צַר־לִי עָלֶיךָ

אָחִי יְהוֹנָתָן נֶעְמַתְךָ לִי מֵאֵד נִפְלְאַתָּה

אַהֲבַתְךָ לִי מֵאַהֲבַת נָשִׁים: (כז)

אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֵּאבְדּוּ כָלֵי

מִלְחָמָה: